

Редколегія «Філософської думки» зініціювала проведення цього року двох круглих столів, присвячених проблематиці місць пам'яті. Тема пам'яті є однією з чільних у соціально-філософському дискурсі. Самоорганізацію культурної реальності неможливо уявити без цього феномену. Разом із тим дослідницяка увага до механізмів, ролі, суперечностей та інших аспектів пам'яті в культурі та соціальності є мінімальною. Нашою метою було активізувати філософський інтерес до теми пам'яті та здійснити спробу її теоретичного структурування.

Оскільки пам'ять не є абстрактною величиною, обидва круглі столи відбулися в контексті знаменної цьогорічної події — 100-річчя легендарного Будинку Максиміліана Волошина у Коктебелі. Ця невеличка будівля стала одним із найбільш цікавих і плідних топосів вітчизняної культури, яким заслужено може пишатися Україна. Все, що вона увібрала в себе, стало, без перебільшення, унікальною подією всесвітньо-історичного значення, що добре розуміли (і висловлювали) сучасники ще у 20—30-ті роки. Перший круглий стіл був проведений у Коктебелі на XVII Волошинських читаннях, а другий — в рамках експозиції Дому-музею М.О. Волошина в Національному художньому музеї України.

Далі вміщено матеріали роботи круглих столів у вигляді виступів і статей основних доповідачів, що мали на меті прояснити сенс і статус місць пам'яті у системі культури. Як побачить читач, нам навряд чи вдалося досягти цілісного в теоретичному та методологічному плані результату. В принципі, це теж показовий підсумок, який засвідчує складність та неопанованість теми культурної пам'яті. Тому, маємо сподівання, розмова буде продовжена іншими дослідниками з більш вагомими результатами.